

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości D. Spółki
z ograniczoną odpowiedzialnością w K. w upadłości likwidacyjnej
przeciwko P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.
o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną i nakazanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 20 października 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 15 września 2015 r., którym została uznana za bezskuteczną w stosunku do masy upadłości D. sp. z o.o. w K. umowa z dnia 15 stycznia 2014 r. sprzedaży przez P. sp. z o.o. w organizacji w K. własności opisanego lokalu mieszkalnego oraz zobowiązano pozwaną do wydania tego lokalu do masy upadłości spółki D..

Pozwana w skardze kasacyjnej powołała obie podstawy przewidziane w art. 398³ § 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania wskazała

przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego połączyła z koniecznością wyjaśnienia czy syndyk, pozywając czwartą osobę, musi wykazać wiedzę tej osoby o okolicznościach uzasadniających uznanie czynności upadłego z osobą trzecią za bezskuteczną na podstawie art. 527 § 1 - 4 lub art. 528 k.c., czy też wykazania w zakresie takiej transakcji istnienia wiedzy o podstawach do zastosowania art. 527 § 1 - 4 lub art. 128 ust. 1 i 2 pr. upadł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej, będącej kwalifikowanym, nadzwyczajnym środkiem odwoławczym musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego. Indywidualny interes skarżącego podlega uwzględnieniu, o ile jest zgodny z interesem powszechnym. Skarga nie stanowi środka zmierzającego do kwestionowania niesatysfakcjonującego skarżącego orzeczenia sądu drugiej instancji. Stwierdzenie, czy zachodzą szczególne względy, przemawiające za rozpoznaniem skargi kasacyjnej w konkretnej sprawie, dokonywane jest przez badanie, czy skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na istnienie chociaż jednej z przyczyn wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, wymaga przedstawienia konkretnego problemu i wskazania przepisu, na tle którego się on pojawił oraz przedstawienia argumentacji, odrębnej od uzasadnienia podstaw kasacyjnych, a przemawiającej za tym, iż rozstrzygnięcie go stwarza rzeczywiste i poważne trudności. Ponadto wiąże się z obowiązkiem wykazania, że problem jest istotny i poważny, w rozumieniu powołanego przepisu, nierozwiązany w dotychczasowym orzecznictwie sądowym, ma uniwersalny charakter i jego wyjaśnienie służyć będzie rozpoznaniu innych podobnych spraw oraz rozstrzygnięciu sprawy skarżącego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243; niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl., z dnia 19 stycznia

2012 r., I UK 325/11, niepubl.). Przedstawione przez skarżącego zagadnienie pozbawione jest cech istotności i nowości. Poruszona w nim problematyka była przedmiotem orzecznictwa Sądu Najwyższego, w którym została zawarta interpretacja przepisów regulujących skargę pauliańską w Kodeksie cywilnym i Prawie upadłościowym. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała część tych orzeczeń, wskazała także na odmienne zapatrywanie w orzeczeniu jednego z sądów powszechnych, nie podała jednak argumentów przemawiających za nietrafnością stanowiska Sądu Najwyższego, czy potrzebą kolejnej wypowiedzi w tej kwestii. Odosobniona wypowiedź sądu powszechnego nie kształtuje linii orzeczniczej, jak też nie może być oceniana jako przyczyna zmiany stanowiska Sądu Najwyższego. Motywacja wniosku skarżącego nie wypełniła wskazanej przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W postępowaniu apelacyjnym nie doszło do nieważności postępowania, której przyczyny Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu w granicach zaskarżenia, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z zasady przewidzianej w art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c.